



L'ALTO MEDIOEVO E IL ROMANICO

L'arte paleocristiana

Nel 313 d.C. l'imperatore Costantino dà ai cristiani libertà di culto e da questo momento la religione cristiana comincia a diffondersi in Europa, in Medio Oriente e nel Mediterraneo.

L'arte diventa uno strumento prezioso per far conoscere la nuova fede:

- l'architettura serve per costruire edifici dove poter celebrare i riti religiosi, cioè le chiese;
- la pittura e la scultura servono a rappresentare la vita e i miracoli di Gesù e dei martiri.

Quest'arte si chiama paleocristiana, cioè l'arte cristiana più antica (*paleo* in greco vuol dire "antico").

I diversi tipi di chiese

Le chiese più diffuse sono quelle a pianta longitudinale, cioè a forma di lungo rettangolo o di croce. Lo spazio riservato ai fedeli si chiama navata mentre in fondo c'è l'altare.

Il tetto è in legno, sostenuto da strutture triangolari dette capriate. Davanti alla chiesa c'è spesso un cortile chiuso da quattro lati, chiamato quadriportico.

Vengono costruite anche chiese a pianta centrale, cioè a forma di cerchio o di poligono. Sono però molto più piccole e sono usate soprattutto come mausolei (cioè tombe) o battisteri (per i battesimi).

L'arte bizantina e dei popoli barbari

Nel 476 finisce l'Impero romano d'Occidente e l'Europa si divide in tanti Stati.

In Italia arrivano molti popoli: Visigoti, Longobardi, Franchi e Normanni dal Nord Europa, Bizantini e Arabi dall'Oriente.

Tutte queste popolazioni, ma soprattutto i Bizantini, danno vita a nuove manifestazioni artistiche, in cui il cristianesimo resta comunque protagonista.

Verso il Romanico

Dopo un periodo di carestie e pestilenze, verso l'anno Mille c'è una rinascita delle città italiane grazie al commercio e all'artigianato.

Nascono i comuni e le repubbliche marinare, le città si ingrandiscono e si arricchiscono di nuove chiese ed edifici. Questo periodo è detto Romanico, perché si ispira all'arte dell'antica Roma, e dura circa due secoli.



THE EARLY MIDDLE AGES AND ROMANESQUE

Early Christian art

In AD 313 Emperor Constantine grants Christians freedom of worship and from this moment onwards the Christian religion starts spreading across Europe, the Middle East, and the Mediterranean.

Art becomes a valuable tool to make the new faith known:

- architecture serves to construct buildings in which to celebrate religious rites, that is churches;
- painting and sculpture serve to represent the life and miracles of Jesus and the martyrs.

This art is known as early Christian art, which is to say the most ancient Christian art.

The different kinds of churches

The most widespread churches are those with a longitudinal plan, which is to say in the shape of a long rectangle or cross. The space reserved for the faithful is called the nave, while at the back there is the altar.

The roof is made of wood, supported by triangular structures called trusses. In front of the church there is often a courtyard enclosed on four sides, called a four-sided portico.

Churches are also built with a central plan, which is to say in the shape of a circle or polygon. However, they are much smaller and are mostly used as mausoleums (that is, tombs) or baptisteries (for baptisms).

Byzantine art and that of the barbarians

In AD 476 the Western Roman Empire comes to an end and Europe breaks up into many states.

In Italy many different peoples arrive: Visigoths, Lombards, Franks, and Normans from Northern Europe, the Byzantines and Arabs from the East.

All these peoples, but especially the Byzantines, give rise to new artistic forms of expression, in which Christianity in any case continues to play a leading role.

Towards Romanesque

After a period of famines and plagues, around the year 1000 there is a rebirth of Italian cities thanks to trade and craftsmanship.

Communes and maritime republics are born, cities grow and acquire new churches and buildings. This is known as the Romanesque period, because it draws inspiration from the art of ancient Rome, and it lasts approximately two centuries.

AUDIO





LE HAUT MOYEN ÂGE ET L'ART ROMAN

L'art paléochrétien

En 313 après J.-C., l'empereur Constantin concède aux chrétiens la liberté de culte et, à partir de ce moment, la religion chrétienne commence à se répandre en Europe, au Moyen-Orient et en Méditerranée.

L'art devient un outil précieux pour faire connaître la nouvelle foi :

- l'architecture est utilisée pour construire des bâtiments, à savoir des églises, où célébrer des rites religieux;
- la peinture et la sculpture sont utilisées pour représenter la vie et les miracles de Jésus et des martyrs.

Cet art s'appelle paléochrétien, c'est-à-dire l'art chrétien le plus ancien (paléo en grec signifie «ancien»).

Les différents types d'églises

Les églises les plus répandues ont un plan longitudinal, c'est-à-dire en forme de long rectangle ou de croix. L'espace réservé aux fidèles est appelé nef tandis que, au fond, se trouve l'autel.

Le toit est en bois, soutenu par des structures triangulaires appelées fermes. Devant l'église se trouve souvent une cour fermée sur quatre côtés, appelée quadriportique. Les églises sont également construites avec un plan central, c'est-à-dire en forme de cercle ou de polygone. Cependant, elles sont beaucoup plus petites et elles sont essentiellement utilisées en tant que mausolées (c'est-à-dire des tombeaux) ou baptistères (pour les baptêmes).

L'art byzantin et des populations barbares

En 476, l'Empire romain d'Occident touche à sa fin et l'Europe est divisée en plusieurs États.

De nombreux peuples arrivent en Italie : les Wisigoths, les Lombards, les Francs et les Normands d'Europe du Nord ; les Byzantins et les Arabes provenant d'Orient.

Tous ces peuples, mais surtout les Byzantins, créent de nouvelles expressions artistiques, dans lesquelles le christianisme reste néanmoins le protagoniste.

Vers l'art roman

Après une période de famines et de pestes, vers l'an Mille, on assiste à une renaissance des villes italiennes grâce au commerce et à l'artisanat.

Les communes et les républiques maritimes voient leur naissance, les villes s'agrandissent et s'enrichissent de nouvelles églises et de nouveaux bâtiments. Cette période est appelée Roman, car elle s'inspire de l'art de la Rome antique, et dure environ deux siècles.



LA ALTA EDAD MEDIA Y EL ROMÁNICO

El arte paleocristiano

En 313 d.C. el emperador Constantino le dio a los cristianos la libertad de culto y desde este momento la religión cristiana empieza a propagarse en Europa, en el Oriente Medio y en el Mediterráneo. El arte se convierte en un instrumento precioso para dar a conocer la nueva fe :

- la arquitectura sirve para construir edificios en donde celebrar a los ritos religiosos, es decir las iglesias;
- la pintura y la escultura sirven para representar a la vida y a los milagros de Jesús y de los mártires.

Este arte se llama paleocristiano, es decir el arte cristiano más antiguo (*paleo* en griego quiere decir "antiguo").

Los diferentes tipos de iglesias

Las iglesias más comunes son aquellas con planta longitudinal, es decir con forma de largo rectángulo o de cruz. El espacio dedicado a los fieles se llama nave, mientras que en el fondo está el altar.

El techo es de madera, y se sostiene sobre estructuras triangulares llamadas cerchas. Adelante de la iglesia a menudo hay un patio cerrado por los cuatro lados, llamado cuadripórtico.

También se construyen iglesias con planta central, es decir con forma de círculo o polígono. Pero son mucho más pequeñas y se usan sobre todo como mausoleos (es decir tumbas) o baptisterios (para los bautismos).

El arte bizantino y de los pueblos bárbaros

En 476 termina el Imperio romano de Occidente y Europa se divide en muchos estados.

A Italia llegan muchos pueblos: Visigodos, Longobardos, Francos y Normandos de Europa del Norte, Bizantinos y Árabes del Oriente.

Todas estas poblaciones, pero sobre todo los Bizantinos, dan vida a nuevas manifestaciones artísticas, en las que el cristianismo sigue siendo protagonista.

Hacia el Románico

Después de un período de hambrunas y plagas, hacia el año Mil hay un resurgimiento de las ciudades italianas gracias al comercio y a la artesanía.

Nacen las comunas y las repúblicas marítimas, las ciudades se hacen más grandes y se llenan de nuevas iglesias y edificios. Este período se llama Románico, porque está inspirado en el arte de la Roma antigua, y dura aproximadamente dos siglos.



EVUL MEDIU TIMPURIU ȘI STILUL ROMANIC

Arta paleocreștină

În anul 313 d.Hr. împăratul Constantin dă creștinilor libertate de cult și din acest moment religia creștină începe să se răspândească în Europa, în Orientul Mijlociu și Mediteranean.

Arta devine un instrument prețios pentru a face cunoscută noua credință:

- arhitectura ajută la construirea clădirilor unde se pot celebra rituri religioase, adică bisericile;
- pictura și sculptura ajută la reprezentarea vieții și miracolele lui Isus și ale martirilor.

Această artă se numește paleocreștină, adică cea mai veche artă creștină (*paleo* în greacă înseamnă „vechi”).

Diferite tipuri de biserici

Cele mai răspândite biserici sunt cele cu plan longitudinal, adică în formă de dreptunghi lung sau cruce. Spațiul rezervat credincioșilor se numește naos în timp ce la capăt se află altarul.

Acoperișul este din lemn, susținut de structuri triunghiulare numite ferme. În fața bisericii există adesea o curte închisă de patru laturi, numită quadriporticus.

Se construiesc și biserici cu plan central, adică în formă de cerc sau poligon. Dar, sunt mult mai mici și sunt folosite mai ales ca mausolee (adică morminte) sau baptisterii (pentru botezuri).

Arta bizantină și popoarele barbare

În 476 ia sfârșit Imperiul Roman de Apus și Europa se împarte în multe state.

În Italia sosesc multe popoare: vizigoți, lombarzi, franci și normanzi din Europa de Nord, bizantini și arabi din Orient.

Toate aceste populații, dar mai ales bizantinii, dau viață unor noi manifestări artistice, în care creștinismul rămâne oricum protagonist.

Spre stilul romanic

După o perioadă de foamete și ciumă, către anul 1000 are loc o renaștere a orașelor italiene datorită comerțului și meșteșugurilor.

I-au naștere comune și republici maritime, orașele se măresc și se îmbogățesc cu noi biserici și clădiri. Această perioadă se numește romanică, deoarece se inspiră din arta Romei antice și durează aproximativ două secole.

العصور الوسطى المبكرة والرومانية



الفن المسيحي المبكر

في عام ٣١٣ م منح الإمبراطور قسطنطين المسيحيين حرية العبادة ومنذ هذه اللحظة بدأ الدين المسيحي ينتشر في أوروبا، الشرق الأوسط ومناطق البحر المتوسط.

يصبح الفن أداة ثمينة للتعريف بالعقيدة الجديدة:

- الهندسة المعمارية تُستخدم لبناء المباني حيث يمكن إحياء الطقوس الدينية، أي الكنائس؛
 - الرسم والنحت يلزمان لتمثيل حياة ومعجزات المسيح والشهداء.
- يسمى هذا الفن بالفن المسيحي المبكر، أي أقدم فن مسيحي.

أنواع الكنائس المختلفة

أكثر الكنائس شيوعاً هي تلك التي لديها مخطط طولي، أي على شكل مستطيل طويل أو صليب. المساحة المخصصة للمؤمنين تسمى صحن الكنيسة بينما يوجد في النهاية مذبح الكنيسة.

السقف مصنوع من الخشب، مدعوم بهياكل مثلثة تُسمى الجمالونات. غالباً ما يوجد أمام الكنيسة باحة مغلقة من أربعة جوانب، تسمى بالساحة المحاطة بالأروقة.

يتم أيضاً بناء الكنائس ذات المخطط المركزي، أي على شكل دائرة أو مضلع. ومع ذلك، فهي أصغر بكثير وتُستخدم بشكل أساسي كأضرحة (أي مقابر) أو معابد (للتعميد).

الفن البيزنطي والشعوب البربرية

في عام ٤٧٦، إنتهت الإمبراطورية الرومانية الغربية وإنقسمت أوروبا إلى ولايات عديدة.

وصل العديد من الشعوب إلى إيطاليا: القوط الغربيون، اللومبارديون، الفرنجة، النورمانديون من شمال أوروبا، البيزنطيون والعرب من الشرق.

كل هؤلاء الشعوب، خاصة البيزنطيون، يُحيون ظواهر فنية جديدة، لكن المسيحية تبقى هي الأساس.

نحو الرومانية

بعد فترة من المجاعات والأوبئة، حوالي العام ألف تقريباً هناك نهضة جديدة للمدن الإيطالية بفضل التجارة والحرف اليدوية.

تولد البلديات والجمهوريات البحرية، تتوسع المدن ويزداد ثرائها بالكنائس والمباني الجديدة. تسمى هذه الفترة بالرومانية، لأنها مستوحاة من فن روما القديمة، وتستمر قرابة قرنين من الزمن.





中世纪初期和罗马式艺术

早期基督教艺术

公元313年, 君士坦丁大帝给予基督徒崇拜自由, 从那时起, 基督教开始在欧洲、中东和地中海传播。艺术成为人们了解新信仰的宝贵工具:

- 建筑用来建造可以举行宗教仪式的建筑, 也就是教堂;
- 绘画和雕塑用来表现耶稣和殉道者的生命和奇迹。

这种艺术被称为早期基督教艺术, 也就是最古老的基督教艺术("paleo"在希腊语中意为“古”)。

不同类型的教堂

最常见的教堂是纵向对称布局的, 也就是长方形或十字形状的。为信徒保留的空间被称为中殿, 在尽头是祭坛。教堂的顶是木制的, 由三角形结构支撑, 称为“桁架”。教堂前面通常有一个四面封闭的庭院, 称为中庭空间。具有中央对称布局的教堂也有建造, 也就是圆形或多边形形状的。然而, 它们要小得多, 主要用作陵墓(即坟墓)或圣洗堂(用于洗礼)。

拜占庭艺术和“蛮族”艺术

公元476年, 西罗马帝国覆灭, 欧洲分裂成许多国家。许多族群迁入意大利: 西哥特人、伦巴第人、法兰克人和诺曼底人来自北欧, 拜占庭人和阿拉伯人来自东方。

所有这些族群, 尤其是拜占庭人, 都在创造新的艺术表现形式, 但在其中, 基督教文化仍然占据主要位置。

趋向罗马式

在经历了一段时间的饥荒和瘟疫之后, 大约在公元1000年, 由于商业和手工业的发展, 意大利城镇出现了复兴。城市国家和海洋共和国诞生了, 随着新的教堂和建筑的建造, 城市在扩大, 并变得更富有。因为建造的灵感来自古罗马的艺术, 所以这个时期的艺术被称为罗马式, 并持续了大约两个世纪。



ПІЗНЄ СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ ТА РОМАНСЬКИЙ ПЕРІОД

Палеохристиянське мистецтво

У 313 році нашої ери Імператор Костянтин дав християнам свободу віросповідання і з цього моменту християнська релігія почала поширюватися в Європі, на Близькому Сході та в Середземномор'ї.

Мистецтво стає дорожчим знаряддям для поширення нової віри:

- архітектура використовується для будівництва приміщень: церков, в яких можна проводити релігійні обряди;
- живопис і скульптура служать для відображення життя і чудес Ісуса і мучеників.

Це мистецтво називають палеохристиянським, тобто найдавнішим християнським мистецтвом («палео» в перекладі з грецької означає «стародавній»).

Різні види церков

Найпоширенішими є церкви поздовжнього плану, тобто мають форму довгого прямокутника або хреста. Місце, призначене для віруючих, називається навою, а спереду знаходиться вівтар.

Дах зроблений з дерева, підтримується трикутними конструкціями, які називаються капрітатами.

Перед церквою часто є закритий з чотирьох боків двір, який називається атріумом.

Будуються також церкви з центральним планом, тобто у формі кола чи багатокутника.

Однак вони набагато менші і в основному використовуються як мавзолеї (тобто гробниці) або баптистерії (для хрещення).

Мистецтво візантійське і мистецтво варварських народів

У 476 році Західна Римська імперія перестає існувати і Європа розділяється на багато держав.

До Італії в тому періоді прибуває багато народів: Візиготи, Лангобарди, Франки та Нормани з Північної Європи, Візантійці та Араби зі Сходу.

Усі ці народи, але насамперед Візантійці, дають життя новим мистецьким проявам. Християнство і надалі залишається одним із протагоністів.

Назустріч Романському періоду

Після періоду голоду та епідемії, десять біля 1000 року, відбувається відродження італійських міст завдяки торгівлі та майстерним ремеслам. Народжуються муніципалітети та морські республіки, міста збільшуються та збагачуються новими церквами та будівлями.

Цей період називають Романським, тому що він натхненний мистецтвом Стародавнього Риму, і триває близько двох століть.